

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 4T/115/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4315010592
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milena Jakubíková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2016:4315010592.7

Rozhodnutie

Okresný súd Levice v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mileny Jakubíkovej a prísediacich Emílie Bizoňovej a Ernesta Kovácsa v trestnej veci obžalovaného O. V. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona a iné na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.02.2016 takto

rozhodol:

Obžalovaný:

O. V. narodený XX.XX.XXXX v N., trvale bytom W. Z., D.. Z. XXX/XX, t.č. v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody D.

je vinný, že

v presne nezistenom čase, najmä v dňoch 22.10.2014, 27.11.2014, 24.12.2014, 26.12.2014, 13.01.2015, 14.01.2015, 25.02.2015 v rodinnom dome v A., okres U., S. Y. XXX/XX vo vlastníctve S. M., s ktorou žil v spoločnej domácnosti ako jej partner a zároveň ako osobný asistent, na základe zmluvy o výkone osobnej asistencie, keďže S. M. je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, odkázanou na pomoc inej osoby, sa voči S. M. hrubo, vulgárne správal, fackal ju, vyhrážal sa jej zabitím a podpálením domu, fyzické útoky sa stupňovali a nadobúdali na intenzite tým, že dňa 25.02.2015 S. M. udrel, nadával jej, hodil do nej kôš na prádlo, strčil ju do chladničky, avšak k ublíženiu na zdraví nedošlo a vyhrážal sa jej zabitím, a toto konanie u S. M. vzbudilo obavu o život a zdravie a pociťovala ho ako hrubé a bezcitné t e d a

- inému sa vyhrážal smrťou a inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a tento čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe a osobe odkázanej

č í m s p á c h a l

prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a/, písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno g/ Trestného zákona a § 139 odsek 1 písmeno c/ , písmeno d/ Trestného zákona, § 127 odsek 5, odsek 9 Trestného zákona

a z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 360 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 37 písmeno m/ Trestného zákona, § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní 2 /dva/ roky.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor podal na obžalovaného O. V. obžalobu pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno g/, písmeno h/ Trestného zákona.

Na základe obžaloby vykonal súd na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodenej S. M., svedkov, znalcov, prečítaním výpovede svedkyne, oboznámením a prečítaním správ, charakteristík, odpisu registra trestov, evidencie priestupkov, hodnotenia obžalovaného, spisu

Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. 2T/169/2011, spisu Okresného súdu Trnava sp.zn. 3Pp 150/13 a ďalšieho na vec sa vzťahujúceho materiálu a po jeho vyhodnotení dospel ku skutkovým a právnym záverom uvedeným vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaný O. V. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že sa necíti byť vinný zo skutku uvedenom v obžalobe, poškodenú S. M. netýral, ani sa jej nevyhrážal. Poškodenej robil osobného asistenta, dňa 17.11.2014 ho prihlásila na trvalý pobyt v obci A., 19.11.2014 boli spolu vybaviť na polícii nový občiansky preukaz a pokiaľ by bola týraná, mohla vtedy podať na neho trestné oznámenie, pričom začiatkom decembra 2014 mu vypísala aj novú Zmluvu o výkone osobnej asistencie. V dňoch keď mala byť týraná, bola v N., zatiaľ čo on bol v A., o čom svedčí komunikácia medzi nimi na sociálnej sieti. Pripustil, že je dal pár krát facku, nakoľko mu prekážalo, že sa poškodená nestarala o jej dieťa mal. I., chodila do N., tam sa flákala, nezaplatila šeky, na ktoré jej dal peniaze a ohrozila bývanie svojho dieťaťa. Facku jej dal raz aj preto, že sa nepostarala o svoje dieťa, keď ho nezobudila, dieťa bolo pocikané, pokakané a ona zatiaľ pozerala televízor. Prekážalo mu, že sa stretávala aj so svojím bývalým manželom O. M., ktorý od nej lákal peniaze. V období od 10.11.2014 do 21.12.2014 bola v N., teda nemohol sa voči nej dopustiť konania dňa 27.11.2014. Na Silvestra sa pohádali, kričal na ňu, ale ju nezbil, nevyhrážal sa jej zabitím alebo podpálením domu, nehodil do nej ani kôš na prádlo. Deň pred jeho zadržaním, večer prišla poškodenej SMS správa od O. M., že na druhý deň má ísť do N., čo ho nahnevalo a odkopol kôš na prádlo, ale nikomu sa nič nestalo. V N. ostávala týždeň, začala tam chodiť častejšie, nejavila záujem o dieťa a kvôli tomu sa hádali, kričal na ňu a vyhrážal sa jej len tým, že pokiaľ sa nebude starať o dieťa, udá ju a sociálka jej zoberie dieťa. Aj pri kontrole ÚPSVR klamal, že sa S. o dieťa stará. Osobného asistenta začal robiť v októbri 2014, mali uzatvorenú zmluvu a v decembri 2014 poškodená vypísala novú zmluvu o výkone osobnej asistencie na dobu neurčitú. Dohodli sa tak, že sa bude starať o dom, kúrenie, upratovanie, varenie, pranie ako aj o mal. I.. Tiež sa staral o poškodenú - kúpil ju, pomáhal jej s toaletou, WC a V. G. mu pomáhala so starostlivosťou o dieťa. Poškodená sa o nič nestarala, zaujímala sa o kamarátov, pozerala televíziu. Nesprával sa voči nej arogantne ani surovo, o čom svedčí komunikácia medzi nimi na facebooku, kde jej napísal, že sa nemusí o nič starať len chce, aby bola šťastná. Medzi ním a poškodenej bol aj sexuálny pomer, ale našiel aj inú priateľku, s ktorou má dieťa a poškodená sa to dozvedela, nahnevala sa a zhoršili sa vzťahy medzi nimi. Obžalovaný spochybnil vyjadrenia svedkyne V. S., túto svedkyňu nepovažuje za vierohodnú, nakoľko podľa jeho názoru mala záujem o priestory v rodinnom dome poškodenej, poškodená jej za výpoveď proti jeho osobe mala darovať veci z ich domácnosti /televízor, sedáciu súpravu, elektroniku/, ktoré on zakúpil.

Poškodená S. M. na hlavnom pojednávaní uviedla, že s obžalovaným žili ako druh a družka asi od marca 2014 a okrem toho obžalovaný vykonával aj funkciu osobného asistenta, mala s ním uzatvorenú zmluvu o výkone osobnej asistencie asi od septembra alebo októbra 2014, predmetom ktorej bolo sprevádzanie na úrady, kultúrne podujatia, nakupovanie, manikúra, pedikúra, česanie. Starostlivosť o mal. I. nebola predmetom zmluvy, o dieťa sa obžalovaný staral dobrovoľne. Okrem neho mala asistenčnú zmluvu uzatvorenú aj s S. Y., ktorý mal v prípade neprítomnosti zastúpiť obžalovaného a býval s nimi. Spočiatku s obžalovaným žili v N. v byte, ktorý asi v marci 2014 predávala a kúpila dom v A., kde sa v júni 2014 presťahovala. Jej vtedajší asistent p. D. ju okradol o peniaze, ktoré mali byť použité na vyplatenie zálohy na dom. Obžalovaný sa dozvedel, že zo zálohy nebola vyplatená suma úveru, vtedy sa pohádali dostala od obžalovaného zaucho. Začiatkom októbra sa dozvedela, že obžalovaný čaká dieťa s inou ženou, veľmi zle to znášala a dňa 22.10.2014 obžalovaný na ňu kričal, že na ženu, s ktorou čaká dieťa povedala krivé slovo, vrieskal a dal jej silnú facku. Ďalšiu facku dostala 27.11.2014 pred odchodom na festival Eror v N. a to kvôli synovi, že sa nevie o neho starať, že nedostal piť. Dňa 24.12.2014 dostala facku lebo hučal bojler, on sa nevyspal. Potom dňa 26. alebo 27.12.2014 dostala silnú bitku, strelil jej tak, že spadla zo šamlíka, na zemi ju kopal, vyhrážal sa, vykrikoval, že ho ohovára v N.. Dňa 30.12.2014 bola u nich jeho bývalá priateľka N. N., ktorú ona nemala rada, lebo stále obžalovanému vypisovala, čo jej prekážalo. Vtedy k nim prišla A. S. a obžalovaný jej pred ňou vrazil tak, že spadla zo stoličky. V druhej izbe bol aj jej bývalý manžel O. M., ktorý tú facku počul. Dňa 31.12.2014 sa rozhodla, že odíde do N. a zoberie aj syna. Obžalovaný dostal záchvat, aby neodišla. Potom boli 2 týždne klud a dňa 13.1.2015 dostala bitku, lebo malý spal bez plienky, pretože mal vyrážky a ona mala zobudiť obžalovaného o 9.00 h. Podarilo sa jej to až o 12 h, dostal nervy a vypálil jej, dlaňou, kričal na ňu, že je kurva, že ju zabije, že jej podpáli dom, kopol ju do oblasti krížov, hrudníka, rebier, chrbta. Na druhý deň si zavolala V. S., aby jej prišla pomôcť s mal. I., kým sa obžalovaný zobudí. Dali ho do poriadku, bol prebalený, napapaný. Obžalovaný sa zobudil o 11.h, začal kričať a dal jej asi 7 faciek pred V. S., ktorá sa jej zastala. Vykrikoval, že podpáli dom. Dňa 16.2.2015 ju znova zbil, lebo ho nezobudila. Vulgárne jej nadával, hrozil sa jej zovretou pästou. Potom ju zbil na zemi, vyhrážal sa, že ju zabije a podpáli dom, a na druhý deň sa vyhrážal, že skončí v ústave aj jej syn, svedkom útoku bol S. Y.. Dňa 25.2.2015 ju zbil za to, že mu O.

M. oznámil, že musí ísť k lekárovi. Kričal na ňu, dal jej facku a ona sa udrela o chladničku, hodil po nej popolník, ktorému sa uhla a potom hodil po nej kôš plný prádla, ktorý sa jej odrazil od hlavy. Vtedy sa rozhodla podať trestné oznámenie.

Do N. chodila najmä kvôli zdravotnému stavu na 2 až 4 dni, navštevovala lekárov, doprovod jej robil O. M., v jednom prípade bola na festivale I. jeden týždeň. O svoje dieťa sa starala ako vedela. Obžalovaný je veľmi výbušný, čo zistila, keď spolu začali bývať. Nevládal svoju agresivitu. Je pravda, že s obžalovaným spolu komunikovali cez facebook, ospravedlňovala sa mu, keď sa mu neohlásila počas svojej neprítomnosti. Dúfala, že obžalovaný sa zmení.

Svedkyňa V. S. na hlavnom pojednávaní uviedla, že sa s obžalovaným a poškodenou zoznámila v A. asi v októbri 2014. Navštevovala ich takmer každý deň, nakoľko bývali oproti nej. Obžalovaný jej zatelefonoval, keď niečo potreboval pomôcť s mal. I., o ktorého sa príkladne staral. V decembri 2014 asi medzi Vianocami a Silvestrom bola v ich domácnosti svedkom, ako obžalovaný dal poškodenej zaucho. Vtedy sa pohádali za peniaze. Druhý krát bola svedkom, keď obžalovaný udrel poškodenú vo februári 2015, dal jej 2-3 facky. Iné útoky voči poškodenej nevidela, len od nej počula, že ju mal viackrát napadnúť, že ju kopol a mal na ňu položiť kôš na prádlo, čo bolo asi dva dni predtým ako podala trestné oznámenie. Obžalovaný sa príkladne staral o domácnosť, robil nákupy, pre poškodenú robil osobného asistenta, varil, upratoval, staral sa o jej hygienu a tiež sa staral o jej dieťa. Poškodenej povedala, že nemôže agresívne správanie obžalovaného znášať, ale písala aj V. cez sociálnu sieť, že je ešte mladý, aby odišiel do Anglicka, pokiaľ sa niečo nestane. Myslí, že obžalovaný fyzicky napadol poškodenú preto, že toho bolo na neho veľa a asi to nevládal. Obžalovaný poškodenej aj vulgárne nadával, vyhrážal sa, že ju zabije.

Svedok S. Y. na hlavnom pojednávaní uviedol, že s obžalovaným sa zoznámil vo výkone väzby v U. a po prepustení z výkonu trestu zavolať V., ktorý ho zavolať do A., kde sa zoznámil s poškodenou a uzatvorili zmluvu o výkone osobnej asistencie. Asistenta robil od polovice decembra 2014, staral sa o dom, kúrenie. V. sa staral o poškodenú a dieťa, s ktorou žili ako partneri. Hádali sa najmä kvôli mal. I., pretože S. sa o neho veľmi nestarala. Ich spolužitie bolo v poriadku. Nebol svedkom, že by obžalovaný napadol poškodenú, ani by to nedovolil. V dome poškodenej sa zdržiaval každý deň a nevidel, že by sa obžalovaný poškodenej vyhrážal, strčil ju do chladničky alebo ju zbil. Poškodená chodila do N. k lekárom, hrala tam divadlo a to na 3-4 dni, alebo týždeň, vtedy sa o dieťa a domácnosť staral V. a on o dom. V N. jej osobnú asistenciu vykonával O. M..

Svedok O. M. na hlavnom pojednávaní uviedol, že poškodená je jeho exmanželka a v súčasnej dobe jej robí osobného asistenta. Zoznámil poškodenú s obžalovaným, ktorý jej robil osobného asistenta. On býva v N. a poškodená mu napísala SMS správy, že ju obžalovaný bije, čomu spočiatku nechcel veriť, ale správy boli častejšie. Obžalovanému dohovárať, že to nebude mať dobré následky, on však nebol svedkom žiadnej bitky. Raz keď bol v A. a bol vo vedľajšej izbe s mal. I., počul v druhej izbe plesknutie, že padla facka. Cez internet mu napísala aj p.S., že obžalovaný napadol poškodenú. V období medzi Vianocami a Silvestrom bol v A. a vtedy medzi obžalovaným a poškodenou došlo k hádke, obžalovaný reagoval zbrklo a poškodená sa rozhodla, že odchádza do N., pobalila si veci s tým, že sa nevráti do A.. Odišli na stanicu, avšak p.S. volala, aby sa vrátili, že obžalovaný vystrája, všetko devastuje. Pred ním obžalovaný poškodenú nenapadol ani sa jej nevyhrážal.

Svedkyňa L.. N. N. na hlavnom pojednávaní uviedla, že pracuje ako samostatný radca na oddelení sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately ÚPSVR Levice. V roku 2014 im bola z ÚPSVR N. postúpená dokumentácia týkajúca sa mal. I. M., nakoľko matka dieťaťa sa presťahovala z N. do A. a súdom bol nariadený dohľad nad starostlivosťou o dieťa z dôvodu zdravotného postihnutia matky. Vykonávali šetrenia v domácnosti matky, prvý krát v júli 2014, vtedy bol prítomný len p.V. a p. G.. Matka nebola prítomná. V októbri 2014 bol pri šetrení prítomný tiež len p.V., matka bola vybavovať nejaké záležitosti. Nikdy neboli upozornení, že by obžalovaný ubližoval matke alebo dieťaťu. O dieťa bolo vždy dobre postarané. Až v marci 2015 im poškodená a p. S. oznámili, že obžalovaný mal biť p. M.. Kontroly, ktoré vykonávali boli zamerané len na starostlivosť o dieťa, výkon osobnej asistencie nekontrolovali. Obžalovaný sa staral o domácnosť, o dieťa a udával, že je aj priateľom matky dieťaťa. Keď poškodená odišla do N. aj na 2 týždne, vždy to vopred oznámila ÚPSVR s tým, že dieťa berie so sebou. Obžalovaný ani p. G. sa nestážovali, že sa musia sami starať o dieťa, uvádzali že všetko dobre funguje.

Svedkyňa W. V. na hlavnom pojednávaní uviedla, že pracuje na oddelení .peňažných príspevkov na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a posudkových činnosti ÚPSVR U., p. M. evidujú ako poberateľku peňažného príspevku na osobnú asistenciu od augusta 2014. Od septembra 2014 pre ňu robil osobného asistenta obžalovaný, predtým V. G. a p. O.. Výber a zmena asistentov je na rozhodnutí osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, úrad kontroluje výkon osobnej asistencie, ale nemajú právomoc zasahovať do vzťahu medzi osobným asistentom a poberateľom príspevku. Nemala vedomosť, že sa mal obžalovaný voči poškodenej dopúšťať agresívneho konania alebo vyhrážať. Dozvedeli sa to až v marci 2015 od p. S.. Kontroly u poškodenej neboli vykonané až 23.4.2015, kedy bol prítomný p.O. M., ktorý vykonával osobnú asistenciu cez týždeň a cez víkend p. M. O..

Svedkyňa V. G. na hlavnom pojednávaní uviedla, že bývala v dome poškodenej od júla 2014 do mája 2015 na základe nájomnej zmluvy. Od júla 2014 vykonávala osobnú asistenciu pre poškodenú a to do decembra 2014. Pomáhal jej obžalovaný, ktorý oficiálne vykonával asistenciu od októbra 2014. Pomáhala v domácnosti, chodila na poštu, na nákupy. Starostlivosť o dieťa nebola predmetom osobnej asistencie, ale pomáhala poškodenej sa starať o dieťa, pripravovať mu jesť. S poškodenou bola v každodennom kontakte a táto sa jej nikdy nesťažovala, že by sa k nej mal obžalovaný správať agresívne, ani nebola svedkom takého konania. Poškodená sa o obžalovanom vyjadrovala, že je jej láska, oslovovali sa navzájom „bábo“. Poškodená chodila do N. každý mesiac na 3-4 až 5 dní, údajne k lekárom.

Svedkyňa W. V., matka obžalovaného vo výpovedi v prípravnom konaní, ktorá bola na hlavnom pojednávaní so súhlasom obžalovaného a prokurátora prečítaná uviedla, že poškodenú S. M. pozná od júna alebo júla 2014, kedy ich prvý krát navštívila v A. na základe žiadosti jej syna, aby im pomohla so synom poškodenej. V tom čase mala poškodená ako osobného asistenta p. D.. Poškodená jej povedala, že sa do jej syna zaľúbila, ale ona nevedela, aký bol medzi nimi vzťah, správali sa k sebe normálne, spávali každý v inej izbe, ale niekedy aj spolu v jednej izbe. Syn ju opäť zavolať do A. potom, čo poškodená vyhodila p. D., aby mu prišla pomôcť. V A. bola asi dva alebo tri krát, zdržala sa tam jeden alebo dva týždne. Poškodenej pomáhala s vybavovaním vecí po úradoch, s prihlásením elektriky, usmerňovala ju ako ženu. Poškodená však nejavila záujem o svoje dieťa ani o domácnosť, čas trávila sedením pred televízorom a jej syn a staral o poškodenú a jej syna. Syn poškodenej v decembri slušne vytkol, že nemôže celý čas tráviť pred televízorom a odvtedy bola k nemu nevlá. Nikdy si nevšimla, že by medzi bolo nejaké napätie. Raz bola svedkom, keď sa syn nahneval na poškodenú potom, ako sa mala vysmievať a škaredo rozprávať o dievčati, s ktorým mal jej syn pohlavný styk. Syn jej často volal, že poškodená išla do N., vtedy išla synovi pomáhať s dieťaťom. Vo februári jej poslala poškodená SMS správu, že dala zatvoriť jej syna. Ona nikdy nevidela, že by jej syn týral poškodenú, vždy sa oslovovali „bábo“, aj v SMS správach.

Znalec z odvetvia psychiatria O. I. S. na hlavnom pojednávaní uviedol, že s MUDr. T. Z. vypracovali znalecký posudok č. 47/2015 /E.V./ č. 63/2015 /M.S./ na obž. O. V., ktorého záverov sa pridrižoval. Vyšetrením u obžalovaného nezistili príznaky duševnej poruchy ani poruchy, ktorá by mala vplyv na jeho ovládacie a rozpoznávací schopnosti v čase spáchania skutku. Jeho kontakt s realitou bol v čase spáchania skutku zachovaný a neodporučili uložiť obžalovanému ochranné liečenie, lebo nie je duševne chorý v medicínskom slova zmysle a jeho konanie nebolo patologicky chorobne motivované. Z psychiatrického hľadiska jeho pobyt na slobode aktuálne nie je pre spoločnosť nebezpečný a obžalovaný chápe zmysel trestného konania. U obžalovaného bola zistená zmiešaná porucha osobnosti, čo však nie je duševná porucha, ale osobnostná abnormalita, ktorá vo svojej podstate nie je liečbou ovplyvniteľná. Agresívne správanie obžalovaného voči poškodenej súvisí s jeho osobnostnou dispozíciou, ide u neho emočne nestabilnú, impulzívnu osobnosť, pri tejto poruche osobnosti ide hlavne o patológiu emotivity, pri ktorej prejavy prudkosti emócií, unáhleného konania ale aj agresivity bývajú častejšie ako u inej populácie, avšak jedinec si tieto svoje osobnostné prejavy môže plne uvedomovať. Zdravotné problémy obžalovaného a lieky, ktoré užíval nemali vplyv na správanie obžalovaného. Prejavy agresívneho správania mohli u obžalovaného vyvolať aj vysoké nároky týkajúce sa starostlivosti o domácnosť poškodenej, jej dieťa a samotnú poškodenú, nakoľko je u neho znížená frustračná tolerancia a je možné, že svoje povinnosti nezvládal. Obžalovaný sa aj pri vyšetrení sťažoval, že si poškodená neplnila svoje povinnosti a aj to mohlo byť spúšťačom správania obžalovaného, ktoré si však plne uvedomoval.

Znalčka A. R. N. na hlavnom pojednávaní uviedla, že vypracovala znalecký posudok č. 21/2015 na poškodenú S. M., u ktorej zistila, že ide o simplexnú, infantilnú, málo štruktúrovanú, emočne aj sociálne nezrelú osobnosť, s adaptačnými ťažkosťami, ktoré sa prejavujú najmä v interpersonálnych vzťahoch, pričom má tendencie smerom k druhému pohlaviu zaujímať dominantné postoje, čím sa dostáva do konfliktných situácií. Jej správanie je ovplyvnené pudovosťou, impulzívnosťou a snahami o sebaapresadenie. Psychopatológiu osobnosti v zmysle duševného ochorenia u nej nezistila. Intelekt poškodenej dosahuje pásmo hlbokého podpriemeru. V čase vyšetrenia prežívala obvineného vo vysoko dominantnom a opozičnom postavení voči nej, prežívala objektívny a subjektívny strach. Jeho správanie voči sebe prežívala ako ponižujúce, tyranizujúce, hrubé a bezcitné, no príznaky syndrómu týranej osoby u nej nezistili aj vzhľadom k časovej dĺžke správania obžalovaného. Výpovede poškodenej niesli znaky všeobecnej a špecifickej vierohodnosti, preto z psychologického hľadiska ich považuje za vierohodné. Vzhľadom na skutočnosť, že poškodená pre jej zdravotné postihnutie počas celého života bola vystavená zvýšeným záťažovým situáciám, naučila sa zvládať stres a je u nej zvýšená frustračná tolerancia.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil a prečítal aj listinné dôkazy :

Zmluvu o výkone osobnej asistencie uzatvorenej medzi S. M. a O. V. zo dňa 15.10.2014 /čl. 187-188/ a zo dňa 02.09.2014 /čl.394/ a zo dňa 05.12.2014 /čl.469/, zápisom o útokoch obžalovaného voči poškodenej /čl. 189/, lekárskou správou zo dňa 27.02.2015 vystavenou O. O. k zraneniam poškodenej čl. 191-192/, rozhodnutím ÚPSVR N., odbor sociálnych vecí a rodiny pracovisko N. IV č. BA4/OPPLŽP/SOC/2013/115658-002 o priznaní peňažného príspevku na osobnú asistenciu S. M. a komplexný posudok S. M. /čl. 194 -195/, preukaz fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím so sprievodcom S. M. č. 004644 /čl.197/, oznámenie zmeny trvalého pobytu pre REGOB /čl. 198/, výpisom z listu vlastníctva č. XXXX kat. Úz. A., obec A. /čl.199/, listom obžalovaného ZSE Energia, výzvou obžalovaného na úhradu výplaty asistenta za mesiac február 2015 /č. 201,202/, odpoveďou ÚPSVR U. /čl. 203/, faktúrami o nákupe tovaru obžalovaným /čl.204-209/, výpismi z účtu /čl. 210-213/, súhlasom ubytovateľa k trvalému resp. prechodnému pobytu /čl. 229/, internetovou komunikáciou medzi obžalovaným a poškodenu /čl.230-256/, listom V. Y. obžalovanému /čl. 257/ zápisnicou o trestnom oznámení O. V. /čl. 360-361/, príjmovým dokladom /čl. 362/, Záznamom z výkonu sociálnej práce v rodinnom prostredí z 23.4.2015 /čl. 441/, oznámením ÚPSVR U. /čl. 460/, Záznamy o vykonanom prešetrení rodinných a sociálnych pomerov u poškodenej V. M. /čl.461-465/, oznámením P. A. /čl. 470/, internetovou komunikáciou medzi poškodenu a A. S. /čl. 478-479/.

Všetky vykonané dôkazy súd vyhodnotil jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti v zmysle ust. § 2 ods. 12 Trestného poriadku a na základe takto vykonaného dokazovania dospel k záveru, že skutkové okolnosti uvedené vo výroku rozsudku sa stali, bolo preukázané, že sa ich dopustil obžalovaný.

Z vykonaného dokazovania najmä výpovedí obžalovaného a poškodenej mal súd jednoznačne preukázané, že medzi obžalovaným a poškodenu bol okrem vzťahu osobného asistenta a osoby s ťažkým zdravotným postihnutím, odkázanej na poskytovanie pomoci, aj vzťah intímny, žili spolu v spoločnej domácnosti ako druh a družka a obžalovaný sa staral aj o jej dieťa, čo bola práca navyše, avšak túto starostlivosť robil dobrovoľne. Obžalovaný poprel spáchanie skutku, ktorý je uvedený v obžalobe, hoci priznal, že pár krát poškodenej dal facky a kričal na ňu a to z dôvodu, že sa riadne nestarala o svoje dieťa, chodila často do N., zatajila mu dlhy, čo obžalovaného nahnevalo, lebo ohrozila bývanie svoje ako aj svojho dieťaťa exekúciou majetku. Poprel, že by sa voči nej správal arogantne, agresívne, nikdy sa jej nevyhrážal zabitím, ani podpálením domu, len tým, že ju udá na UPSVR. Poškodenej pomáhal ako osobný asistent, staral sa o celú jej domácnosť, dom, a okrem toho pomáhal poškodenej s jej hygienou a staral aj o jej maloleté dieťa. Z trestnej činnosti obžalovaného usvedčuje najmä poškodená S. M., ktorá popísala ako ju fyzicky napádal, dával jej facky, dokonca ju aj kopal, strčil ju do chladničky, hodil po nej popolník a kôš na prádlo. Poškodená si zapísala dni, kedy ju obžalovaný uderil, alebo sa voči nej inak agresívne správal, okrem toho sa jej vyhrážal zabitím, podpálením domu alebo tým, že skončí aj so svojím synom v ústave. Obžalovaný u nej vzbudil obavu, bola pod psychickým tlakom. Konanie obžalovaného bolo čiastočne preukázané aj výpoveďou svedkyne V. S., ktorá bola dvakrát prítomná, keď dal obžalovaný poškodenej facku a to medzi Vianocami a Silvestrom v roku 2014, dňa 25.2.2015, kedy poškodenú uderil za to, že ho nezobudila a nepostarala sa o dieťa a uviedla, že obžalovaný poškodenej nadával a vyhrážal sa. Svedkyňa však nepotvrdila, že by mal obžalovaný poškodenú udrieť sedemkrát a zároveň uviedla, že obžalovaný sa tohto konania dopustil preto, že nezvládal všetky povinnosti a sama mu navrhovala, aby radšej odišiel od poškodenej. Nepriamo z trestnej činnosti obžalovaného

usvedčuje aj svedok O. M., ktorému sa poškodená v SMS správach sťažovala, že ju mal obžalovaný fyzicky napádať, hoci on nikdy nebol priamym svedkom takého konania obžalovaného, len raz počul v A. z vedľajšej miestnosti plesknutie facky a medzi Vianocami a Silvestrom bol svedkom, ako sa pohádali a poškodená sa rozhodla odísť z A.. Výpoveď poškodenej je podporená znaleckým posudkom a výpoveďou znalkyne A. R. N., ktorá uviedla, že poškodená prežívala objektívny a subjektívny strach a správanie obžalovaného voči sebe prežívala ako ponižujúce, tyranizujúce, hrubé a bezcitné, no príznaky syndrómu týranej osoby sa u nej nezistili a výpoveď poškodenej možno hodnotiť ako vierohodnú. Z trestnej činnosti je obžalovaný nepriamo usvedčovaný aj listinnými dôkazmi a to najmä záznamom poškodenej S. M. o dňoch, kedy ju obžalovaný fyzicky napadol. Zo znaleckého posudku znalcov z odvetvia psychiatria O. Z. a O. S. bolo preukázané, že obžalovaný v čase spáchania trestnej činnosti vedel ovládať svoje konanie a rozpoznať nebezpečnosť svojho konania aj napriek tomu, že u neho zistili zmiešanú poruchu osobnosti.

Ostatní svedkovia, ktorí boli vypočutí na hlavnom pojednávaní ako aj v prípravnom konaní - a to jednak osoby, ktoré s poškodenou a obžalovaným bývali v nehnuteľnosti patriacej poškodenej v A., aj keď nie v jednej domácnosti a vykonávali osobného asistenta S. M. a to S. Y., V. G. ako aj pracovníčky Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny U., L. N. N. a W. V., ktoré pri plnení pracovných povinností prichádzali do kontaktu s obžalovaným alebo poškodenou, neboli svedkami násilného konania obžalovaného voči poškodenej a dozvedeli sa o tom, až v marci 2015, teda v čase, keď už bol obžalovaný vo výkone väzby. Svedkovia S. Y. a V. G. ako osobní asistenti poškodenej sa často zdržiavali v jej domácnosti, pomáhali jej s domácimi prácami, údržbou domu a V. G. aj s mal. I., avšak nikdy nevideli, že by obžalovaný poškodenú fyzicky napadol, a táto sa im nikdy na obžalovaného nesťažovala. Ani svedkyňa Ing. N. N., ktorá potvrdila, že navštevovali domácnosť poškodenej, u ktorej vykonávali kontrolu starostlivosti o mal. dieťa, nebola svedkom agresívneho správania obžalovaného a ani samotná poškodená, ktorá bola pri niektorých kontrolách prítomná, im nenaznačila takéto konanie obžalovaného či už voči nej alebo dieťaťu, naopak uviedla, že o mal. dieťa bolo vždy dobre postarané. Taktiež svedkyňa W. V., matka obžalovaného nevidela, že by sa jej syn mal voči poškodenej agresívne správať, len jej vyčítal správanie a konanie, najmä že sa nestará o dieťa.

Z písomných poznámok poškodenej bolo preukázané, v ktorých dňoch ju poškodený fyzicky napadol. Zo žiadnych dôkazov ani výpovedí svedkov alebo poškodenej nebolo preukázané, že sa obžalovaný agresívneho správania mal dopúšťať aj v iných dňoch v období od septembra 2014 do 27.2.2015, tak ako to bolo uvedené v obžalobe. Poškodenej z konania obžalovaného nevznikli žiadne zranenia, keďže nikdy nevyhľadala lekárske ošetrenie, nikto zo svedkov na nej zranenia nevidel, nikdy v uvedenom období nepodala na obžalovaného žiadne trestné oznámenie, hoci podľa názoru súdu jej v tom nič nebránilo, keďže komunikovala či už so svojim bývalým manželom, alebo so susedou p. S., dokonca v uvedenom období chodila na lekárske vyšetrenia do N.. Z lekárskej správy zo dňa 25.2.2015 vyplýva, že poškodená mala byť fyzicky napadnutá, inou osobou, avšak z tejto správy vyplýva, že zranenia, ktoré boli zistené, sú staršieho dáta a teda nie je preukázané, kedy vznikli, a či tieto zranenia nevznikli aj pri páde poškodenej pred pohostinstvom v A., ktoré spomínal obžalovaný, ako aj svedkovia.

Z listinných dôkazov a to Rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny N. IV č. BA4/OPPLŽZP/SOC/2013/115658-002, komplexného posudku a preukazu osoby s ťažkým zdravotným postihnutím mal súd preukázané, že poškodená S. M. je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je odkázaná na pomoc osobného asistenta a za tým účelom jej bol aj priznaný peňažný príspevok na osobného asistenta. Zo Zmluvy o výkone osobnej asistencie uzatvorenej medzi S. M. ako užívateľom osobnej asistencie a O. V. ako osobným asistentom zo dňa 02.09.2014 vyplýva, že predmetom zmluvy boli činnosti asistenta a to varenie, upratovanie, nákupy, pranie, doprovod pri cestovaní, starostlivosť o domácnosť po technickej stránke - kúrenie, drevo..., miesto vykonávania osobnej asistencie bolo v A., S. Y. XX a bola uzatvorená na dobu neurčitú. Dňa 05.12.2014, teda už v období, kedy sa mal obžalovaný voči poškodenej dopúšťať týrania, bola uzatvorená ďalšia Zmluva o výkone osobnej asistencie medzi S. M. a O. V., predmetom zmluvy boli činnosti, ktoré mal vykonávať osobný asistent - varenie, pranie, nákupy, upratovanie, zabezpečovanie technických vecí okolo domu v rozsahu 4786 hodín a táto bola uzatvorená na dobu neurčitú.

Z výpovedí obžalovaného a svedkov bolo okrem iného preukázané, že obžalovaný, okrem prác uvedených v Zmluve o výkone osobnej asistencie, vykonával aj činnosti, na ktoré ako osobný asistent nebol povinný a to starostlivosť o poškodenú, čo sa týka jej hygieny, toalety a pod. / tieto by mal podľa vyjadrenia pracovníčky ÚPSVR vykonávať napr. rodinný príslušník/ a najmä zabezpečoval starostlivosť o dieťa poškodenej mal. I. a to nielen počas jej prítomnosti v domácnosti, ale najmä v čase, keď poškodená opustila domácnosť či už preto, že išla k lekárom, alebo aj z iných dôvodov. Z toho je zrejmé, že poškodená napriek tomu, že mala konanie obžalovaného pociťovať ako hrubé, trýznivé s ním opätovne

uzatvorila Zmluvu o výkone osobnej asistencie a nemala obavy svoje dieťa nechať s obžalovaným aj napriek jeho agresívnemu správaniu, ktoré bolo charakterizované ako tyranské.

Z listinný dôkazov a to výpisov z komunikácie medzi obžalovaným a poškodenou na sociálnej sieti z obdobia mesiacov november 2014 až február 2015 vyplýva, že poškodená počas jej neprítomnosti v A. si s obžalovaným písali, zaujímala sa ako sa majú, písala, že obžalovaného ľúbi, teší sa neho, oslovovali sa „N.“, čo nesvedčí o tom, že by ho mala posudzovať ako tyrana a z uvedenej komunikácie je preukázané, že obžalovaná sa v uvedenom období často zdržiavala mimo svojho bydliska.

Zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby sa podľa § 208 odsek 1 písmeno a/ Tr. zákona sa dopúšťa - kto týra blízku osobu alebo osobu, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobujúc jej fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie, alebo obmedzuje jej bezpečnosť. Podľa § 208 odsek 2 písm. d/ Tr. zákona sa uvedeného konania dopúšťa závažnejším spôsobom konania - využitím odkázanosti a porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej mu zo zamestnania, v danom prípade podľa § 138 písm. g./ Tr. zákona. Pod pojmom týranie treba rozumieť také konanie, proti blízkej osobe alebo zverenej osobe, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a tiež určitou trvalosťou, ktorú táto osoba pociťuje ako ťažké príkorie. Musí ísť o také konanie, ktoré týraná osoba práve pre jeho hrubosť, bezohľadnosť a bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie. Na naplnenie znakov tohto trestného činu je potrebné, aby v dôsledku páchatel'ovho konania bolo spôsobené psychické a fyzické utrpenie. Jedná sa o taký stav, ktorý sa vyznačuje telesnými alebo duševnými bolesťami, ktoré, ktoré ovplyvňujú obvyklý spôsob života týranej osoby a netrvajú krátky, prechodný čas.

V danej veci mal súd s poukazom na výpovede poškodenej, čiastočne aj samotného obžalovaného, svedkov V. S. a O. M., ako aj znalecký posudok A.. N. preukázané, že obžalovaný sa voči poškodenej dopustil násilného konania v dňoch, ktoré si poškodená zaznamenala a to fyzických útokov ako aj vyhrážania sa zabitím, podpálením domu. Vykonaným dokazovaním však nebolo jednoznačne preukázané, že by tieto útoky obžalovaného boli takej intenzity a v takom počte, aby na poškodenej zanechali viditeľné fyzické zranenia, keďže poškodená nevyhľadala lekárske ošetrovanie, až po poslednom útoku dňa 25.2.2015, avšak aj v danom prípade lekár konštatoval, že ide o zranenie staršieho dáta a teda nie je zrejme kedy a pri akej príležitosti k nemu došlo. Súd má pochybnosti aj o tvrdení poškodenej, že ju obžalovaný sedemkrát udrel, alebo ju niekoľkokrát kopal, nakoľko s poukazom na jej zdravotné postihnutie, že sa voči nemu nemôže brániť, boli by útoky v takom počte zanechali viditeľné zranenia, avšak ani jeden zo svedkov nepotvrdil, že by nejaké zranenia alebo pomliaždeniny na poškodenej videli. Z výpovedí poškodenej a svedkov nebolo preukázané, že sa obžalovaný dopúšťal agresívneho konania dlhšiu dobu, resp. počas celého obdobia od septembra 2014 do 27.2.2015 a to aj s poukazom na neprítomnosť poškodenej v jej domácnosti v A., keďže takmer každý mesiac na niekoľko dní chodila do N.. Vykonaným dokazovaním bolo tiež preukázané, že obžalovaný sa staral o poškodenú S. M. (vykonával činnosti spojené s jej hygienou, obliekaním, toaletou a pod.), o jej domácnosť - upratoval, varil, piekol, pral, zabezpečoval kúrenie a najmä sa príkladne staral aj o jej dieťa, ktorému zabezpečil všetky potreby, dokonca vytváral rôzne technické zariadenia - napr. kamerové systémy v dome, aby mal dieťa stále pod kontrolou. Uvedené činnosti obžalovaného neprimerane zaťažovali, psychicky to nezvládal, najmä keď poškodená odchádzala z domácnosti a starostlivosť o svoje dieťa nechávala na neho a zrejme toto bolo spúšťačom jeho agresívneho konania voči poškodenej, čo napokon potvrdil aj znalec MUDr. S.. Obžalovaný svoje vypätie začal vybíjať na poškodenej, čo sa však nedá ospravedlniť najmä preto, že poškodená je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá sa voči nemu nevie brániť, ale na druhej strane jej vytváral všetky podmienky, aby mohla plnohodnotne žiť aj so svojím dieťaťom.

Znalkyňa A.. N. konštatovala, že poškodená konanie obžalovaného prežívala ako tyranizujúce, hrubé a bezcitné, avšak z konania poškodenej a jej komunikácie s obžalovaným na sociálnej sieti takéto prežívanie nie je zrejme. Poškodená pri tejto komunikácii obžalovanému vyznávala lásku, tešila sa neho a pokiaľ by jeho správanie alebo konanie mala prežívať ako tyranizujúce, nebola by s ním v decembri 2015 uzatvorila ďalšiu Zmluvu o výkone osobnej asistencie na dobu neurčitú. Konanie obžalovaného na poškodenej nezanechalo také stopy psychického a fyzického násillia, ktoré by ovplyvnili jej obvyklý život a podľa záverov znaleckého posudku nebol u nej zistený ani syndróm týranej osoby.

Na základe uvedených skutkových zistení ako aj pochybností súd dospel k záveru, že v danom prípade sa skutkové okolnosti uvedené v obžalobe stali a bolo preukázané, že sa ich dopustil obžalovaný, avšak vzhľadom na obdobie, kedy sa mal obžalovaný dopúšťať konania voči poškodenej, počet týchto útokov, ich intenzitu, konanie obžalovaného nenaplnilo skutkovú podstatu zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák.

Na rozdiel od obžaloby súd dospel k záveru, že sa obžalovaný čiastkovými útokmi dopustil prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno a/, písmeno b/ Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výroku rozsudku, keďže sa poškodenej vyhrážal zabitím, podpálením domu, tým že ju dá do ústavu aj jej dieťa, čím u nej vzbudil obavu o život, strach a vyvolával u nej psychický stres a takého konania sa dopustil voči chránenej osobe - blízkej osobe, keďže s poškodenou žili v spoločnej domácnosti ako druh a družka a tiež voči osobe odkázanej, nakoľko poškodená je osobou s ťažkým zdravotným postihnutím a bola odkázaná na jeho pomoc a starostlivosť teda podľa § 139 ods. 1 písm. c/, d/ Tr. zák. a § 127 ods. 4, ods. 9 Tr. zák.

Konanie obžalovaného, keď poškodenú fyzicky napadol, dal jej facky, mal ju aj kopnúť, nedosiahlo takú intenzitu, aby ním poškodenej spôsobil ujmu na zdraví podľa § 123 Tr. Zák.

Chráneným objektom v danom prípade je zdravie fyzických osôb a ochrana osôb pred závažnými vyhrážkami.

Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi v súvislosti s ukladaním trestu k osobe obžalovaného a to odpisom registra trestov, výpisom z evidencie priestupkov, hodnotením ÚVV a ÚVTOS D., spisom Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn.2T/169/2011, Okresného súdu Trnava sp.zn. 3Pp/150/13.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že sa obžalovaný doposiaľ tri krát dostal do rozporu so zákonom. V jednom prípade bolo trestné stíhanie podmiennečne zastavené a obžalovanému bola určená skúšobná doba v trvaní 12 mesiacov do 25.9.2011, v jednom prípade sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. 2T/169/2011 zo dňa 12.12.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp.zn. 5To 26/13 zo dňa 26.2.2013 pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 4 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, z ktorého bol podmiennečne prepustený Okresným súdom Trnava pod sp.zn. 3Pp 150/13 dňa 03.02.2014 a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 4 roky. V registri priestupkov má evidované tri priestupky, v dvoch prípadoch bolo konanie o priestupku odložené, dňa 09.7.2014 bol postihnutý za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zák.č. 372/1990 Zb. pokutou vo výške 30,-eur, ktorého sa dopustil proti S. D., ktorého fyzicky napadol. Z hodnotenia Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody D. vyplýva, že obžalovaný vykonáva väzbu v štandardnom režime, jeho správanie a vystupovanie je na požadovanej úrovni, dodržiava ustanovenia Zákona o výkone väzby a ústavný poriadok, nebol disciplinárne odmenený ani potrestaný.

Zo spisu Okresného súdu Dunajská Streda sp.z. 2T /169/2011 bolo zistené, že rozsudkom sp.zn. 2T/169/2011 zo dňa 12.12.2012 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp.zn.5To/26/2013 zo dňa 26.03.2013 bol obv. O. V. uznaný vinným v bodoch 1 až 10 z pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona a v bodoch 2 až 9 z pokračovacieho zločinu vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4/štyri/ roky, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Zo spisu Okresného súdu Trnava sp.zn. 3Pp/150/2013 bolo preukázané, že uznesením sp.zn. 3Pp/150/2013 zo dňa 03.02.2014, právoplatným dňa 03.02.2014 bol ods. O. V. podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu uložil Okresný súd Dunajská Streda zo dňa 12.12.2012 sp.zn. 2T/169/2011 podľa § 189 ods, 2 Tr. zák. v trvaní 4 roky a podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona mu bola uložená skúšobná doba v trvaní 4 roky.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu vychádzal súd z kritérií uvedených v ustanovení § 34 odsek 1, 3,4 6 Tr. zákona a prihliadol na spôsob spáchania skutku a jeho následky zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, pritažujúce okolnosti, prihliadol na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Zo súhrnu dôkazov vykonaných počas trestného konania možno jednoznačne vyvodit' záver o zavinení obžalovaného spočívajúcom v priamom úmysle v zmysle § 15 písmeno a/ Trestného zákona. Súd u obžalovaného nezistil poľahčujúcu okolnosť, zistil pritažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m/ Tr. zákona, keďže obžalovaný bol už odsúdený za trestný čin a konania sa dopúšťať v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody uloženej mu uznesením Okresného súdu Trnava sp.zn. 3Pp 150/2013 zo dňa 03.02.2014 v trvaní 4 roky, ktorá plynie do 03.02.2018. Pomer poľahčujúcich a pritažujúcich okolností je 0:1 a súd vychádzal z ust. § 38 ods. 2, odsek 4 Tr. zkon.

Prihliadol aj na okolnosti, že obžalovaný sa konania dopustil zrejme aj v dôsledku nezvládnutia jeho povinností, ktoré mal jednak ako osobný asistent poškodenej, musel sa starať o domácnosť, rodinný dom v ktorom bývali, a o jej maloleté dieťa /čo mu z povinností asistenta nevyplývalo/. Prihliadol však aj na osobu obžalovaného, ktorý sa už v minulosti dopustil agresívneho konania voči blízkej osobe a to svojej matke. Súd pri ukladaní trestu vychádzal z trestnej sadzby podľa § 360 odsek 2 Tr. zákona zvýšenej podľa § 38 odsek 4 Trest. zákona, podľa ktorého sa zvyšuje dolná hranica trestnej sadzby o 1/3 a teda pri trestnej sadzbe 6 mesiacov až 3 roky, je upravená trestná sadzba 16 mesiacov až 3 roky. Súd uložil obžalovanému trest v trvaní 2 /dva/ roky a pre výkon trestu ho podľa § 48 ods. 2 písmeno b/ Tr. Zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin. Takto uložený trest súd považoval za dostatočný na to, aby obžalovanému zabránil v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvoril podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradil od páchania trestnej činnosti a zároveň vyjadril aj morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Okresný súd Levice k sp.zn. 4T 115/2015.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu teba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlási v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku .

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.